

Keiser kelas sedda kül, Paavsti nouand-
mis se peale, monnes sures rigikoggodusses,
mis pärast sedda peti. Nenda said, aas-
tal 1529, Saksama würstid ja rigiseisus-
sed Keisrist Speieri linnal kõkokuutsutud,
kus Keisri assemel temma wend, Werdi-
nand, rigikoggodust allutas ja piddas. Segi
rigikoggodus seadis jälle, et Wormsis wäl-
jaantud kassu járrele keikis paikus kowwaste
piddi tehtama. Ewangeliumi usso würstid
tööstid kül omnia heält selle wasto, agga seit
kunningas ei holind, ega katoliki usso würs-
tid ja Paavsti Kässid, waid kästi neid ag-
ga ilma wastoräkimatta alla heita ja sanna
kuulda. Et nisuggust wäewalla tööd keeldas,
walmistasiid monned rigiwüretid ja linnad
ühhe kirja, kellega nemmad pühhaste ja ühhel
meles ominad õigussed usso ja süddame tun-
nistusse asjus keige wäewalla wasto toeta-
sid, ja teggid nemmad ka üht kindlat seadust,
kellega teineteisele subbasid surmani omma
usso eest seista, ning heitis ikka ennam linnas-
sid ja würstisid nendega ühte.

Nenda joudis aasta 1530 lätte. Keis-
ril olli hea õn olnud; Prantsosi funningaga
villi ta wast rahho teinud, ja Keisri wend
oli Turgid, kes jo Saksama sisse, Wie-
na linnal alla ollid tunginud, voitnud ja
taggasiaianud. Selle aia Paavstiga, Kle-
mens seitstmes nimmi, kellega Keisril paljo
rido ja tulli olli olnud, olli ta ka árralep-
pinud, nenda et Keiser, tedda metsitades,
temmale subbas, need Würstid ja linnad,
kes Lutterusse pole hoidsid, kangesste hit-
mutada, ja Paavsti sanna alla taggas-
sundida, ning et Paavst tedda se wasto
omma käega Roma Kunningaks kroonis.
Agga ni pea kui se sai sundinud, siis Kei-
ser hakkas kohhe jälle kangesste temma peale
käima, et üht suurt Kirrikomannematte fog-
godust kõkokuutsuks, kus keik ussolahkumis-
sed saaksid árraleppitud, ja need wiggadus-
sed áraparrandatud, kelle pärast ristikog-
godus ammogi kaebas. Kui Paavst ta hak-
kas poiklema, siis Keiser lahus vähaga tem-
most árra ja kutsus Saksama würstid ja keik